

Řečické zajímavosti

Číslo 3

Ročník: XXXVI Datum: 21. 09. 2011 Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Město Kardašova Řečice má nové webové stránky.

město KARDAŠOVA ŘEČICE

Vítejte na webu města Kardašova Řečice. Informace pro Vás připravené jsme roztřídili do několika sekcí, které vidíte vlevo, avizované akce a aktuální krátká sdělení jsou vpravo. Pod tímto uvozujícím textem jsou články aktuální, které svou důležitostí patří sem a postupně budou po jejich zveřejnění na této první straně přesunuty do odpovídající sekce stránek. Doporučujeme začít článkem "Vítejte na novém webu".

Nález původního osídlení Řečice

Při archeologickém průzkumu při výstavbě inženýrských sítí pro nový objekt družiny byly zjištěny některé zajímavé skutečnosti, které bychom zde rádi publikovali.

Archeologický průzkum vedl a vede okresní archeolog Mgr. Vladislav Burian. Dle jeho informací se jedná zřejmě o nález původního osídlení Kardašovy Řečice rozmístěné kolem prvotní církevní stavby. Dle nalezené keramiky je místo výskytu možné datovat cca od II. poloviny 13. století po počátek století 15., tedy nejspíše po požáru, kdy byla KR částečně vypálena - někdy v roce 1421. Tyto nálezy konkrétně dokládají starý horizont osídlení Kardašovy Řečice, což má málokterá lokalita našeho okresu. Město má zájem ve výzkumu pokračovat, záměrem je podniknout plošný výzkum lokality za účelem dokreslení prázdných míst osídlení Řečice. Přejme si, aby budoucí výsledky této práce byly takové, aby je město mohlo prezentovat svým občanům a případně i širokému okolí. Dle dosavadního sdělení odborné veřejnosti se z archeologického hlediska jedná o významnou lokalitu, kterých je na Jindřichohradecku minimálně.

Prvotní zjištění máte možnost pozorovat na fotografiích pod tímto textem. Následovat budou snímky nalezené keramiky.

Dnes je

Dnešní datum je: **20.09.2011**

Svátek slaví: **Oleg**

Aktuality

Máte možnost [v tomto odkazu](#) nalézt několik návrhů pro výlety na kole v našem regionu.

Hravá odpoledne v mateřské škole
[více](#)

Oznámení - územní řízení Háječek
[více](#)

Hlášení místního rozhlasu 13.9. - 16.9.2011
[více](#)

Oznámení o vydání Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje
[více](#)

1.10. - Drakiáda 2011
[více](#)

www.kardasova-recice.cz

Pout'ové pódium opět nezklamalo

Tradicí se již stalo kulturní odpoledne u příležitosti řečické pouti, které probíhá vždy v sobotu na našem náměstí. Jeho příprava trvá téměř celý rok a podílí se na něm osvědčený kolektiv kulturní komise v čele s Petrem Žížkou a Františkem Bartošem. Zejména oni se starají o skladbu programu, zajišťují i vlastní průběh akce na náměstí.

Letošní odpoledne zahajovala naše Řečická kapela, jejíž úroveň se po vydání vlastního CD značně zlepšila a dokázala přilákat již na začátek četné publikum. Vystoupení aerobiku dalo příležitost předvést své umění i místním děvčatům a vhodně provázala další vystoupení, takže jsme neměli sebemenší prodlevu a pokračovali jsme k prvnímu vrcholu odpoledne, kterým byli tradiční Babouci. Zaplněné náměstí aplauduje jejich koncertu a příznivci, kteří přijíždějí ze všech koutů kraje, s nimi zpívají oblíbené písničky a chybí jim tentokrát snad jen Sokolíci.

Pavčina Jíšová drží vysoký standard odpoledne a pak již přichází další vrchol večera v podobě Vladimíra Mišíka a jeho ETC. Vysoce profesionální výkon celé kapely i hlavního protagonisty opět zcela naplní náměstí a uspokojí i ty nejnáročnější posluchače, kteří bedlivě sledují každou písničku až do konce. Následující diskotéka pak uzavírá celé pohodové odpoledne a protáhne se až do nočních hodin. Počasí nám nakonec docela přálo, vyhnul se nám větší déšť a dostatek nejrůznějších občerstvení nám pomohl překonat večerní chlad. Celé odpoledne se velmi vydařilo a chtěl bych proto poděkovat všem, kteří se na jeho průběhu podíleli od již zmíněných pánů Bartoše a Žížky, přes tradičně pohodového moderátora pana Slámu a i technický personál v čele s Pavlem Klaškou, který zajistil přípravu celé akce až po nezbytný úklid celého náměstí.

Již nyní se můžeme těšit na příští „Pout'ové pódium“ a jeho hosty. Věřím, že to bude opět stát za to a strávíme společně pohodové odpoledne.

Počet obyvatel našeho města překročil 2300

Nenápadné datum 15. srpen letošního roku se stalo významným v novodobé historii našeho města, neboť tohoto dne překročil počet trvale hlášených obyvatel hranici 2300, konkrétně 2301 obyvatel, což se doposud nikdy nestalo.

Po určitém poklesu v loňském roce se počet obyvatel začal opět zvyšovat zejména tím, že do našeho města se přistěhovali noví obyvatelé odjinud.

Stoupající počet obyvatel je důležitý ukazatel nejenom z pohledu atraktivity daného místa, ale zejména proto, že znamená nárůst příjmů pro obec, protože

daňové příjmy od státu se dělí podle počtu obyvatel a každý nový občan znamená pro město přínos zhruba 7.500,- Kč ročně.

V letošním roce se zatím narodilo 16 dětí, zemřelo 13 spoluobčanů, přistěhovalo se 50 a odstěhovalo se 22 obyvatel. Právě tento výrazný rozdíl mezi přistěhováním a odchodem v počtu 28 občanů znamenal pro nás nárůst obyvatel a svědčí o tom, že se zde lidem líbí a proto sem přicházejí.

Potěšující je i fakt, že přicházejí nejen do samotné Kardašovy Řečice (2140 obyvatel), ale i do místních částí – Mnich (81 obyvatel) a Nítovice (80 obyvatel).

Ke dni 20. 9. má město již 2314 obyvatel.

Nové webové stránky města spuštěny

Jak jsem avizoval již v posledním vydání ŘZ byly v polovině srpna spuštěny zcela nové stránky města. Změnil se nejenom správce našich stránek, ale i celá grafika a redakční systém. Stránky mají odkazy na celou řadu navazujících adres a poskytují informace v mnohem větším měřítku než doposud. Pokud mají být neustále aktuální, bude to vyžadovat přísun nových informací ze všech společenských organizací, zájmových skupin, firem i jednotlivců z našeho města a okolí.

Chtěl bych proto všechny vyzvat ke spolupráci na obsahu našich stránek a jejich doplňování. Velkou zásluhu na vzniku i naplnění nových stránek má Ing. Milan Karas, kterému bych chtěl tímto poděkovat a na kterého se můžete obracet s novými informacemi i s dotazy.

Mnichovská kaplička žije

Oprava návesní kapličky v naší místní části Mnich, kterou město provedlo před dvěma lety, byla významným impulsem pro společenský život této obce. Jsem velmi rád, že tato investice neskončila zavřením dveří po opravě, ale naopak znamenala začátek setkávání a kaplička se stala tak jako tomu bylo dříve duchovním centrem obce, kde se lidé vždy rádi sejdou, pozdraví se s přáteli i sousedy, poslechnou si slovo boží i pěknou hudbu. Nejinak tomu bylo i v sobotu 13. srpna, kdy se téměř padesát místních i přespolních příznivců Mnichu sešlo při příležitosti vysvěcení sochy Panny Marie, kterou vyřezal dle původní předlohy místní řezbář pan Nevařil. Za účasti duchovního správce Mgr. Špačka a i přes sílící déšť vytrvala většina občanů až do konce a ocenila práci pana Nevařila i rodiny Jandovy a celého hasičského sboru, který je duší společenského života v Mnichu.

Všem bych chtěl za jejich práci poděkovat a slíbit jim podporu při další bohubilé činnosti na rozvoji jejich obce.

Komunikace v Nítovicích se dočkaly opravy

Po první etapě opravy cesty mezi Cikarem a Nítovicemi, která proběhla v loňském roce a skončila na kopci nad Řehořinkami, se v letošním roce podařila druhá etapa této opravy až do Nítovic a byly opraveny veškeré vnitřní cesty po návsi. Za pomoci dotace ve výši 900 tis. Kč, kterou jsme získali z Místní akční skupiny Třeboňsko, jejímiž jsme členy, se podařilo dokončit dílo, které vyřešilo velmi špatný stav této cesty, který trápil všechny občany Nítovic i Řehořinek. Spolu s rekonstrukcí většiny osvětlení v této obci se jedná o další významný krok, který po dokončení vodovodu završuje základní infrastrukturu pro tuto naši místní část.

Není to však poslední věc, kterou chceme v letošním roce v Nítovicích udělat. Tou by měla být celková výměna dřevěného kříže u nově opravené cesty, který je v naprosto dezolátním stavu a který chceme kompletně vyměnit. Na jeho výměnu jsme získali dotaci 30 tis. Kč z nadace firmy ČEZ a v současné době se již pracuje na jeho výměně. Kříž k cestě nerozlučně patří a věřím, že celá

nítovická obec si připomene jeho návrat na původní místo.

V sobotu 8. 10. 2011 od 14.00 hodin se zde uskuteční setkání za účasti duchovního správce P. Jana Špačka, který kříži požehná. Na místě bude hrát hudba Ing. Karla Macha a slavnost bude pokračovat posezením v nítovické klubovně. Všichni jsou srdečně zváni.

Rozloučení s prázdninami v novém hávu

Netradičně se tentokrát rozhodla pojmout naše kulturní komise dětskou akci na ukončení prázdnin. Čas se posunul na pozdější odpoledne ke kulturnímu domu, počasí nám na rozdíl od deštivé soboty přálo, účast i očekávání dětí bylo veliké a akce začala.

Hudební soubor „Péro za kloboukem“ několika písničkami potěšil děti i dospělé, poté byl vystřídán divadelní skupinou „Koňmo“ s hrou „Jak šlo vejce na vandr“ a po několika dalších písničkách se začalo stmívat a blížilo se vyvrcholení celého odpoledne. Tajemná černá paní vysvětlila dětem, co je třeba udělat k jejímu vysvobození, a ty postupně od těch nejmenších šly po trase vyznačené světylky, aby na několika zastávkách vyzvedly kamínky potřebné pro její vysvobození.

Tmavá noc spolu se strašidelnou hudbou vytvořily dokonalou kulisu pro dětské putování a zanechaly v nich nezapomenutelný zážitek. Po návratu předaly děti kamínky černé paní, a protože nestačily k jejímu vysvobození, musí se celá akce zopakovat za rok, kdy se to již určitě povede.

Chtěl bych při této příležitosti poděkovat všem, kteří se na celé zdařilé akci podíleli, zejména našemu divadelnímu spolku, který s tímto nápadem přišel a celý jej realizoval v čele s Jaroslavou Vlkovou, Janou Chvojkovou, Janou Marešovou, Radkou Volfovou a Lenkou Žákovou. Spokojenost našich dětí jim byla jistě tou nejlepší odměnou a již nyní se děti těší na další překvapení, které pro ně připraví.

Jihočeský kraj pomohl naší mateřské škole

Zcela zásadní proměnou prošla kuchyně v naší mateřské škole. Za pomoci grantu Jihočeského kraje na opravy a rekonstrukce mateřských škol se podařilo získat prostředky ve výši 350.000,- Kč na obnovu a nové vybavení kuchyně MŠ. Součástí nového vybavení je konvektomat, multifunkční pánev, nerezový pracovní stůl a nezbytná sada gastro nádob, síta a varné koše. Celé vybavení stálo 594.000,- Kč a naše město dofinancovalo 244 tis. Kč z vlastních prostředků. Zařízení dodala na základě výběrového řízení firma IN-Gastro s. r. o. z Tábora a provedla rovněž jeho instalaci a zaškolení personálu.

31. 8. odpoledne bylo toto zařízení představeno na malém setkání veřejnosti, která mohla rovněž ochutnat některé jeho produkty. Nová kuchyně umožňuje mnohem šetrnější úpravu surovin na té nejvyšší současné úrovni a jejich udržování za podstatně nižších spotřeb energií a vody a zároveň výrazně ulehčuje práci našim kuchařkám, které nemusí ručně tahat těžké hrnce. Chtěl bych také poděkovat všem, kteří se na realizaci této akce podíleli a zejména pak Daně Machové, které rovněž patří gratulace k úspěšnému završení magisterského studia. Žákům naší MŠ pak nezbyvá než popřát dobrou chuť.

Stavba nové školní družiny se rozběhla

Demolicí staré budovy čp. 14 započala výstavba nové školní družiny. Historie tohoto místa sahá do poloviny 16. století, kdy byl na tomto pozemku postaven domek, ve kterém bydleli hlídači farních lesů. Místo, na kterém domek stál, bylo skalnaté, a proto se tam říkalo „Na skále“ a původní obyvatelé domku dostali příjmení Skalníci. Prvním známým obyvatelem domku byl Havel na Skále a je zapsán ve farním inventáři z r. 1612. Po Havlovi je zmiňován v polovině 17. století Václav Skalník, který roku 1652 prodával domek Ondřeji Březinovi. Po něm dům převzal Josef Mach a na počátku 20. století zakoupila dům řečická obec a upravila jej na městský chudobinec, který zde fungoval do roku 1925.

Od roku 1907 pak byla umístěna ve stavení přes ulici dívčí škola a ve dvacátých letech odprodala obec levou část dvora synu koláře na sousedním domě Václavu Nekutovi, který si tam postavil domek. Po té objekt sloužil jako mateřská škola a od poloviny 70 let po výstavbě nové MŠ sloužil jako školní družina.

Že dům byl postaven z části na skále, jsme se záhy po demolici starého objektu přesvědčili i my při kopání základů nové budovy. Zvuk bouracího kladiva, které se skálou probíjelo, byl slyšet po celém městě a skála si vyžádala i úpravu základů při přechodu do okolního písčitého terénu, u kterého se předpokládá jiné sedání nově postaveného objektu. V současné době se již kopou přípojky vody a kanalizace a stavba se rozbíhá naplno.

Nový chodník na Sídlišti TGM

Nové základy se dočkal chodník z ulice Palackého na Sídliště TGM, který byl poškozen četnými výkopy a přejezdem těžké techniky při stavbě okolních domů. Zároveň se řešilo i vyspádování a odvodnění novým kanálem, aby nedocházelo k hromadění vody a zaplavování chodníku jako tomu bylo doposud. Rovněž se řešilo i napojení na dva navazující chodníky na Sídli. TGM a ul. Palackého a prodloužení až k silnici stejně jako nový chodník u dvou řadových domů na Sídlišti TGM.

Na místním hřbitově vznikne rozptylová loučka

V současné době probíhají na našem hřbitově přípravy na zřízení rozptylové loučky, způsobu uložení ostatků, který nám doposud chyběl. V místě zrušených hrobů vznikne travnatá plocha, ohrazená keřovou zelení, kde bude možno rozptýlit popel zemřelých. Ve středu plochy bude žulový monolit přístupný po zpevněné ploše, na okrajích pak dvě lavičky pro pozůstalé. Na tuto akci jsme získali dotaci 20 tis. Kč z Jihočeského kraje z programu „Úcta k předkům“ a měla by být hotova do konce září letošního roku.

MVDr. Petr Nekut

Pronájem chaty

Město Kardašova Řečice nabízí již několik let k pronájmu rekreační chatu u rybníka Velký řečický. Jedná se o klidné místo, kde mohou turisté strávit příjemnou dovolenou a pořádat různé výlety po jižních Čechách. Ve spodní části chaty jsou k dispozici 2 lůžka a další 4 lůžka jsou v podkroví. Do chaty je zavedena elektrika a je zde k dispozici lednička s mrazákem, elektrický vařič a starší televize. Kuchyňka je dále vybavena nádobím, jídelním stolem a skříněmi. K chatě dále patří velká zahrada s ovocnými stromy, kde je ohniště a lavičky.

Vodu do chaty je nutné přepravit v barelech a lze ji načerpat na městském úřadě. Cena za pronájem chaty činí 250,- Kč za noc.

Tomáš Hutr

Co naleznete na webových stránkách města

Mnoho z čtenářů má zafixováno, že na stránkách města nenaleznou téměř nic. O této situaci se jednalo a bylo rozhodnuto o radikální změně, kterou častější uživatelé internetu mohli zaznamenat po 15. 8. 2011.

Základním záměrem bylo vytvořit stránky města, které budou službou občanům a ne pouze povinnou součástí úřednického martyria obce. Jsou samozřejmě informace, které mnozí z vás považují za nedůležité, nicméně existuje zákonná povinnost pro jejich uvedení na webu. Pokud pomineme tyto „nezajímavé informace“, snažíme se po vzájemné diskusi nad strukturou stránek a zvolenou grafikou zvolit obsah částečně informační a částečně i funkční, kdy může město využít zpětnou vazbu od občanů.

Pro stránky byla vybrána „střízlivá“ grafika, přičemž jsme se rozhodovali nad několika variantami, z nichž některé byly graficky naprosto dokonalé, nádherné, nové, ale asi bychom neudělali radost čtenářů dříve narozeným...

Zobrazení bylo voleno tzv. třísloupcové, kde vlevo je tzv. navigace webu, což je jakýsi hlavní obsah. Pod ním je předpověď počasí na tři dny, zaměřená přímo na Kardašovu Řečici. V pravém sloupci stránek je pole s aktuálním datem a připomenutím, kdo v ten den slaví svátek. Pod ním je pole obsahující aktuality vkládané do článků a na základě volby redaktora se zobrazují právě zde. Prozatím posledním polem pravého sloupce jsou ankety, kdy ve spolupráci s Vámi čtenáři chceme znát resp. požádat o aktuální názory na prezentované otázky.

Prostřední, nejširší a nejvýraznější sloupec je pak pracovní nebo chcete-li zobrazovací pro volby z navigace v levém sloupci. Co si tedy vyberete v navigaci webu, či v libovolně umístěných odkazech, to se vám zobrazí právě zde. Po načtení stránek se automaticky načítá první položka navigace webu s názvem „Co je nového?“. Zde se budou články průběžně měnit a budeme sem zařazovat informace, které svým obsahem nelze přesně zařadit do struktury webu, a jsou pro život občanů důležité, resp. měli by se seznámit s jejich obsahem co nejdříve. Zde umístěné články během času zaniknou, či dle svého obsahu se přesunou hlouběji do struktury webu.

Obsah sekce „Informace o městě“ vznikl na základě otázek, které mohou kolem existence města jako celku vznikat. Určitě je zajímavá historie města, která je zde zpracována v míře dostatečné, jsou zde ukázány městské symboly, fotografie letecké, a to jak současné, tak i historické od místního rodáka, pilota Jaroslava Kamarýta. Je zde prezentován bytový majetek města ve fotografiích s odkazy na provedené investice a je zde majetek města v číslech. V pravou chvíli se zde budete moci seznámit i s územním plánem. Snažíme se v této sekci i o vytvoření telefonního seznamu občanů města, zatím jeho obsah tvoří pouze ti občané, kteří mají své telefonní kontakty veřejně přístupné. Je jen na Vás, místních občanech, jestli budete chtít přispět do seznamu, který se Vám nabízí.

V sekci „Samospráva“ se můžete podívat na Vámi volené zastupitele a jejich činnost v zastupitelstvu, radě či komisích.

Sekce „Úřad“ zabezpečuje informace a styk s veřejností, tedy s Vámi a poskytuje Vám informace o poplatcích ve městě, matriční záležitosti, přehled investičních akcí, aktuálních veřejných zakázek, vydaných právních předpisů. Máte zde možnost si přečíst či poslechnout aktuální hlášení místního rozhlasu, pokud jej nestihnete či nemáte možnost slyšet během dne.

Sekce „Akce ve městě“ je určena pro informování široké veřejnosti, co se u nás připravuje a následně jaká byla ta která akce, co se podařilo a jak se líbila. Jsme připraveni sem zařadit akce i Vámi plánované (tedy ty, na které může přijít veřejnost) a pomoci Vám tak k její prezentaci v našem regionu. Zde umístěná plánovaná akce se objeví současně v aktualitách a máte možnost si informaci o akci nechat automaticky doručit na mail či ve formě SMS na Váš telefon.

Další sekce je nazvána „DPS Zámeček“. Přestože její obsah není nijak obsáhlý, považovali jsme ve vztahu k občanům umístění v „první linii“ za důležité právě pro snadnou dostupnost. V závěru této sekce naleznete i podklady ke stažení, pokud máte zájem o podání žádosti o byt v tomto zařízení.

Sekce „Technické služby“ obsahují všechny informace mající souvislost s technickými oblastmi v našem městě. Zjistíte zde podrobnosti ohledně odpadů, sběrného dvora, hřbitova, hasičů, vodovodu a kanalizace. Zde se nacházejí formuláře pro hlášení poruchy na městském majetku. Snažili jsme se vytvořit formuláře jednoduché, přesto však jednoznačně identifikující zjištěný problém. Formuláře naleznete dva, jeden pro hlášení poruch na městském rozhlasu a osvětlení a druhý pro hlášení ostatních poruch. Tyto formuláře jsou doručovány na mail městského úřadu, kdy je neprodleně reagováno patřičnými pracovníky či firmami.

Sekce s názvem „Turistické sportovní centrum“ je také záměrně umístěna ve webové hierarchii co nejvýše, máme přece zájem na rozvíjení turistického ruchu a kontinuálního využití tohoto zařízení.

V sekci „Kultura“ je odkaz na městskou knihovnu a její elektronický katalog, na informace o kulturním domu včetně akcí pořádanými nájemcem, na činnost místních ochotníků a naleznete zde i přehled místních hudebních těles.

Sekce „Sport“ je poměrně obsáhlá, což je určitě dobře. Můžeme tak s potěšením konstatovat, že sport má u nás své místo a doufejme, že se bude rozvíjet okruh sportujících i na základě námi doplňovaných informací. Mimo jiné zde naleznete i možnosti využití sportovní haly při základní škole včetně cen a provozní doby.

Sekce nazvaná „Partnerská obec“ malinko skomírá, přiznejme si to, ale budeme se snažit dát dohromady více informací a doplníme i fotografie ze vzájemných návštěv. Pokud jste se těchto výměnných pobytů účastnili a máte zajímavé fotografie z Oberdiessbachu, budeme za ně rádi.

Sekce s názvem „Řečické zajímavosti“ je co do obsahu poměrně jasná. Stále se rozšiřuje okruh lidí, kterým stačí četba v elektronické podobě – proto tedy uvedení místního čtvrtletníku v této podobě. Redakční systém stránek nabízí možnost sledování počtu návštěvníků jednotlivých článků či sekcí a z těchto údajů

je možné, nejenom v případě tohoto časopisu, upravovat počet výtisků a tím omezovat do jisté míry i nákladovost.

Sekce „Cyklistika a turistika“ vznikla záměrně na základě definování základních cílů nových stránek. Jedním ze základních cílů je nabídnout turistům a cyklistům náš region pro jejich dovolenou či výlety. Prvotním impulsem je tato sekce, kde naleznete několik typů na výlety do okolí našeho města. I v tomto případě budeme rádi za typy z řad místních občanů. Příklad této vazby s občany můžete vidět v sekci určené pro cyklisty, kdy trasy vymýšlel Jiří Bártů ml. a díky jeho dočasné fyzické indispozici je do elektronické podoby pro tyto stránky najížděla jeho partnerka Markéta Dvořáková. Díky.

V sekci „Spolky a sdružení“ jsme se snažili pamatovat na všechna zájmová uskupení, která v Kardašově Řečici působí. Pokud jsme přeci jen na někoho zapomněli, či jsou naše informace neúplné, rádi je doplníme na základě vašich podnětů. Je více než jasné, že zájmová činnost je zásadní a její vývoj by měly webové stránky města v maximální míře podporovat.

V sekci „Veřejné instituce“ naleznete podrobnosti o pobočce České pošty, s.p., o lékařích ordinujících v našem městě, včetně jejich ordinačních hodin (kde nejsou, nepodařilo se je dosud zjistit), kontakty a informace o Základní škole a Mateřské škole Kardašova Řečice, dále informace o místní římskokatolické farnosti, včetně odkazu na její pečlivě aktualizované internetové stránky. Ne úplně přesně sem je zařazena i Česká spořitelna, prostě jinam „nepasovala“.

Za důležitou sekci stránek považujeme „Katalog firem“. Zde se snažíme zařazovat místní živnostníky a firmy podnikající v našem městě. Mělo by být pravidlem, stejně jako v okolních zemích, že místní občané se snaží využívat místních služeb. Tuto skutečnost se snažíme na stránkách města podporovat právě prezentací ve zmíněném katalogu. Protože není možné sehnat potřebné aktuální údaje, budeme se snažit zařazovat aktuální a nové údaje do tohoto přehledu na základě Vašich podnětů. I zde můžete využít formulář připravený v poslední záložce této sekce ke sdělení údajů pro zařazení do přehledu.

Sekce „Fotogalerie“. Asi nemá cenu nějak se rozepisovat. Snad jen, že přijmeme a zařadíme fotografie Vámi pořízené na akcích pořádaných v našem městě pro veřejnost. Budeme rádi i za kvalitně nascanované fotografie z historie a to i té nedávné. Čas běží a je pěkné se ohlédnout i pár let zpátky.

Sekce „Kniha návštěv“ je tou v úvodu článku zmíněnou zpětnou vazbou. Názory Vámi sdělené či dotazy budou zodpovězeny osobou z okruhu vedení města či okruhu lidí kolem webových stránek. Je však třeba říci, že pro případ výskytu nějakých neslušných, urážejících výroků, budou tyto příspěvky nekompromisně mazány. Jinak využijte této možnosti a ptejte se na vše, co Vás v souvislosti se správou města či webových stránek zajímá.

Sekce „Odkazy“. Každé stránky obsahují tuto oblast. Nemá však cenu opakovat ve velkém rozsahu co je uvedené všude a stále dokola. Pro účely těchto stránek bylo vybráno skutečně pár odkazů, které se mohou hodit a mají souvislost se zpracovávány tématy. Jsou tu třeba jízdní řády veřejné přepravy či kontakty na úřady a instituce v Jindřichově Hradci.

Poslední sekci je tzv. „Přihlášení – zasílání novinek“. Tato funkční sekce umožňuje vaši registraci do systému a po zaregistrování a následném přihlášení

máte možnost si zvolit, které novinky z nabízených budete dostávat na svůj mail či v podobě SMS na váš mobilní telefon.

V rámci všech sekcí a článků můžete vidět některé části textů zpracované jako odkazy (pro neznalé se jedná o text světle modrý a podtržený). Zde se pak skrývají odkazy do jiných souvisejících částí webových stránek nebo na další jiné internetové stránky, nabízející doplňující informace. Vyzkoušejte je! Např. články o historii hovoří o konkrétních domech, kde kdo žil, narodil se, či o významných místech. Tam jsou odkazy, které Vás přesměrují na mapu a vhodným způsobem tak čtenou informaci doplní.

V několika bodech byly tedy popsány nové stránky města. Jejich dosavadní obsah byl připraven během tří měsíců letošního roku. Omlouvám se za případné překlepy, které se určitě vyskytnou - byly způsobeny většinou softwarovým překlopením textu z listinné podoby. A jestli je někde nějaká hrubka? Taky jsem se mohl někde uklepnout. Omlouvám se. Děkuji všem, kdo doposud přispěli, či konzultovali připravovaný obsah stránek. Jaká to škoda, že mezi těmito lidmi je možné místní zastupitele spočítat se znalostmi předškolního dítěte. Ale snad se tato situace zlepší a stránky za přispění ostatních zvýší svou kvalitu.

Co ještě říci závěrem? Budeme rádi, když se jako občané našeho města zapojíte do úpravy obsahu stránek, aby se jejich obsah a funkce staly pomocí pro každodenní život a všichni měli plnohodnotné informace o dění ve městě. Zásadním oceněním prezentovaných informací se stane okamžik, kdy webové stránky nebudou vnímány jako „jejich“, ale jako naše, tedy nás - občanů Kardašovy Řečice.

Ing. Milan Karas

SPOZ

(Sbor pro občanské záležitosti)

V třetím čtvrtletí roku 2011 oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Hana Michlová
Anton Fertál
Cecilie Křížová
Augustin Kazda
Ludmila Jiříková
Rudolf Janda

Maria Krajmerová
Marie Kuklová
Ludmila Schmeisterová
Bedřich Krieg
Miloslava Kubátová

Přejeme všechno nejlepší a do dalších let mnoho zdraví.

Jana Chvojková, Zdeňka Bzonková

Začátek školního roku v knihovně

Už to zase začalo. Ptáte se co? Přece každoroční pořádání besed v knihovně pro žáčky naší základní školy.

Na rozjezd jsme pozvali dětem známého a jimi oblíbeného pana Jana Lebedu z Mláky. Pan Lebeda píše knihy a básničky pro děti a mimo jiné se věnuje i včelaření. Právě o životě včel přijel ve středu 14. září

pobesedovat s dětmi obou třetích tříd. Děti doprovázely třídní učitelky Dagmar Vyhlídková a Jitka Tůmová.

Beseda se uskutečnila v maličko stísněných prostorách knihovny. Ovšem na zajímavosti besedy to nemělo nejmenší vliv. Děti se dozvěděly vše o životě i chovu včel, čím jsou užitečné, kolik mají nohou a křídel, kde „bydlí“. Na včely si mohly dokonce sáhnout, pochopitelně na neživé. Pan Lebeda přivezl různé včelařské náčiní jako rojáček, mezistěny, rámečky, „dejník“, včelařský klobouk, a také včelí dílo, vosk a propolis. Doslova s otevřenou pusou děti koukaly, jak si pan Lebeda nechal dát včelí žihadlo. Vzápětí předvedl správný postup při jeho odstraňování.

Koncem září vychází Janu Lebedovi další kniha s názvem Nové příhody skřítky Medovnička. Už teď se můžeme těšit na další besedu. Tentokrát pro druháčky, kteří už znají první knihu, Pohádky skřítky Medovnička.

Letos naposledy byla vyhlášena velká letní prázdninová soutěž ČTEME SE LVEM ČTENÁŘEM. I když se přihlásilo asi pět čtenářů, žádný z nich průkazku na razítka za přečtené knihy neodevzdal. Tím pádem nemáme vítěze. Škoda.

Od 3. října do 9. října bude probíhat ve všech knihovnách (tedy i v naší) TÝDEN KNIHOVEN. Setkání knihovníků se zřizovateli se tentokrát uskuteční v Třeboni.

Jitka Vondrková

Jak děti vysvobozovaly zakletou řečickou Černou paní Jülii

Po vydařené „Pohádkové cestě“, která se uskutečnila v červnu při příležitosti oslav MDD, jsme byly „namlsané“ nadšením dětí a rozhodly jsme se připravit pro děti další akci...stačilo pár slov naší kolegyně v práci o Stezce odvahy, kterou pro děti připravují se svými přáteli, a v našich hlavách bylo rozhodnuto. Město každoročně pořádá akci na oslavu ukončení prázdnin a my jsme si dovolily přijít s nápadem Stezku odvahy uskutečnit při této příležitosti, a jsme moc rády, že město tuto akci podpořilo. Parta nadšenců kolem nás, s námi začala okamžitě podobnou akci realizovat, opět nás podpořilo také počasí, které letos v létě dělá spíše

neplechu...A tak si děti po skončení podvečerního hudebního a divadelního představení počkaly na začarovanou Černou paní Jülii, která je vyslala na cestu za jejím vysvobozením. Děti musely prokázat notnou dávku odvahy, aby unikly nástrahám všech strašidel a temných sil a přinesly Černé paní kouzelné kamínky, které mohly kletbu zlomit. Cestou tak narazily například

na bytosti, jako byli potulní mniši s truhlou plnou myší, dále na ně čekali faraoni a jejich mumie, hashrman, Bílá paní, smrtáci i s kosou, jezinky s hořícími vlasy ☺ a celou cestu strážily hodné bludičky.... Dětem se nepodařilo přinést dostatek kouzelných kamínků a tím Černou paní vysvobodit. Proto se můžeme těšit na příští rok a pokusit se o to znovu...

Bohužel termín akce - neděle večer byl předem daný a nebyl úplně ideální pro pracující rodiče s dětmi, které chodí do školky, proto se budeme snažit příště zvolit vhodnější termín. I tak nás ale překvapila velká účast dětí, stezkou jich prošlo přes 120.

Děkujeme moc všem, kteří se na akci podíleli a pomáhali, zejména Černé paní, která za námi přijela až z Třeboně a partě faraonů z Lišova a velmi nás mrzelo, že díky již zmíněnému termínu – neděle večer, jsme je po skončení akce nemohli pohostit v některé z našich restaurací.

Poděkování patří ale hlavně dětem, že se nebály a nebo jenom trošku, protože: kdo se bojí, nesmí do lesa....

Jana Chvojková a Radka Volfová

Podzim u modelářů a šikulek

Stejně jako v každém čísle tohoto čtvrtletníku, tak i v tomto nabízím pár slov ohledně činnosti Model klubu Kardašova Řečice, o. s. Zásadní podzimní aktivitou je zahájení zájmových kroužků pro děti z místní základní školy. Nabízíme kroužky pro modeláře a šikulky. Přihlášku do kroužku modelářů si můžete stáhnout z našich webových stránek na adrese www.modelklub.eu nebo si ji osobně vyzvednout v cukrárně U Sportovce, kde ji můžete i odevzdat do konce září. Kroužek šikulek je pro letošní školní rok již naplněn. Kroužky zahajují od října – podrobnosti rodičům přihlášených dětí sdělíme. Kroužky modelářů budou probíhat ve školní dílně (nad vchodem do tělocvičny) a šikulky se pro tento rok přesouvají do přízemí městského úřadu – v průjezdu doprava.

Jako jedinou podzimní akci pro širokou veřejnost pořádáme 1. října drakiádu. Podrobnosti jsou opět na našem webu, stejně jako plánky na případnou stavbu draka. Nezahálejte, postavte s dětmi draka a pojdte si zablblnout na plochu modelářského letiště v Pleších! Pro děti máme drobné ceny a pro dospělé soutěžící se také něco najde. Občerstvení na místě.

Ing. Milan Karas

V první polovině září letošního roku provádělo Muzeum Jindřichohradecka záchranný archeologický výzkum v obci Kardašova Řečice. Uskutečnil se v souvislosti s výstavbou školní družiny při místní základní škole. V hloubkových výkopech pro vodovodní potrubí mezi školou a kostelem sv. Jana Křtitele byly zachyceny základy kamenného objektu, který se následně stal cílem práce archeologů.

Jednoznačně nejkvalitněji zpracovanými historickými dokumenty, které jsou pro archeologa ve zdejším regionu velmi důležité, jsou odborné práce Jaromíra Hrubého. Jeho publikace „Řečice Kardašová a bývalé panství Řečické“ či „Místopis Řečice Kardašovy“ jsou významnou studnicí informací. Jeho popis pěti etap vzniku a vývoje Kardašovy Řečice je důležitým vodítkem pro mapování horizontální stratigrafie této lokality. Snad jediným drobným nedostatkem je, že u některých pro město důležitých dat a událostí autor necituje prameny, z nichž informace získal. Jde však nejspíše o dedukci a kritiku historických pramenů, které J. Hrubý využil a zpracoval velmi dobře. I proto si dovoluji použít některé informace z jeho knihy „Místopis“, která nám byla vodítkem při provádění výzkumu i stanovení datace osídlení zkoumané části lokality.

K archeologickému výzkumu došlo naprosto náhodně. Firma provádějící zemní práce narazila při okraji výkopu na kamenné zdivo, ve kterém byly „uloženy“ torzovité ostatky lidských skeletů. Jelikož se lokalita nachází v těsné blízkosti farního kostela sv. Jana Křtitele, kde existoval po dlouhá staletí hřbitov, předpokládali jsme, že se jedná o fragmenty zdiva zřejmě raně barokní hrobky. Po začišťení stěny a vypreparování hliněných spár jsme však došli k závěru, že jde o stavbu mnohem starší. Následným vypreparováním profilu výkopu bylo odkryto několik etap osídlení zdejší krajiny, z nichž nejstarší sahá až do poloviny 13. století!

Jednalo se o nálezy převážně užitkové keramiky, tj. zlomky hrnců a hrnků, vyráběných na pomalu rotujícím kruhu, které měly v několika případech podobu pozdněhradištní keramiky. U nejstarších artefaktů šlo mezi výzdobnými prvky především o výzdobu „nehtováním“, tj. šikmé vrypy do keramiky na výduti a v podhrdlí nádob. Většina mladších zlomků z nádob, datovatelných do I. poloviny 14. století, byla vyrobena s příměsí grafitu. Bezesporu nejzajímavější jsou však nálezy zlomků zásobních nádob, dále jde o dna hrnců a hrnků, která nesou několik různých značek. Již prvotní analýzy tohoto materiálu přisuzují vyrobenou keramiku hrnčířským dílnám v Sezimově Ústí, odkud byla keramika od středověku prodávána do širokého a dalekého okolí, včetně Kardašovy Řečice. Nejmladší nalezená keramika pak pochází z počátku 15. století, na výzkumu se však objevovala velice sporadicky. Nachází se zde nejspíše v souvislosti s rozšiřováním gotického hřbitova. Původní pozdně románsko-raně gotický kostel byl totiž zvětšen *„kolem roku 1380 o presbyterium ve slohu gotickém a chrám byl rozšířen do nynějších rozměrů“* (J. Hrubý, Místopis, s. 100). Známy je také fakt, že u kostela stávala a dodnes stojí fara, k ní *„odedávna náležela škola, jež stála před hřbitovem v témž místě, jako nyní“*... „S farou souvisel odedávna také špitál, který stál za kostelem proti nynějšímu domu

č. 119“ (Místopis, s. 100). „Na prostranství před kostelem bylo hlavní tržiště.“ (Místopis, s. 101). V žádné ze svých publikací však J. Hrubý nepíše, o jaký kamenný objekt, jenž jsme jako archeologové při výzkumu v bokorysu odkryli v celé délce, se mělo jednat. Od jednoho kamenného nároží po druhé má délku 8,90 m. Celá stavba byla vybudována z lomového kamene, stěna byla velmi kvalitně lícovaná, vyspáovaná hlínou s nepatrnou příměsí jílu. Nejpodstatnějším faktem je, že celý objekt nesl jasně viditelné stopy značného žáru! Lze proto logicky dovodit, že zanikl požárem. Kdy k tomu však došlo, je otázka dalšího výzkumu.

Předpokládáme, že zdejší osídlení souviselo s rozvojem a rozšiřováním původní Kardašovy Řečice, kdy nejstarší lidské stopy můžeme díky nalezené keramice datovat velmi hrubým odhadem k roku 1250. (Pozn. autora: Takto zajímavou a kvalitní keramiku z poloviny 13. století jsem naposledy zkoumal v letech 1992/1993 v Deštné během výzkumu domu čp. 306

manželů Potměšilových a zhruba před pěti lety díky JUDr. Jiřímu Gebrovi, který ji objevil během stavebních prací v Mnichu u Kardašovy Řečice.) Jestli zde v uváděné době stály jako obytné objekty „polozemnice“ prozatím prokázat nemůžeme, ale kamenný dům jednoznačně spadá do období 14. století. Z nejlépe přístupné strany, od tržiště, měl více než bytelně zesílenou stěnu o šířce 1,15 m! Hypoteticky lze dokonce uvažovat o menší věžovitě opevněné stavbě. Do kdy zde tento dům existoval však prozatím nejsme schopni určit. Jisté je, že za zánikové horizonty můžeme považovat přinejmenším období dvě. První, když kolem roku 1380 dochází k rozšíření kostela a tento kamenný dům stojící v blízkosti církevní stavby zde vyloženě „překážel“. Druhé pak v souvislosti s požárem Kardašovy Řečice „... někdy v roce 1421 vyplněna a spálena od Adamitů, kteří sem přitrhli z Ostrova při řece Nežárce“ (Místopis, s. 104). To však nejsme v současné době schopni určit bez rozsáhlejšího archeologického výzkumu a odborných analýz nalezených uhlíků ze žárové vrstvy, včetně malty a pylových rozborů původních kulturních horizontů. Pevně však věříme, že se nám to podaří na jaře 2012 během pokračování záchranného archeologického výzkumu, ke kterému dojde v souvislosti s budováním nové silniční komunikace mezi kardašovořečickou školou a farním kostelem sv. Jana Křtitele.

Foto 1: Tomáš Fedra z Muzea Jindřichohradecka během preparování profilů výkopu. V krabici jsou desítky nálezů fragmentů užitkové keramiky z poloviny 13. a 14. století. (Foto: V. Burian)

Foto 2: Detail části výzkumem zkoumaného středověkého kamenného domu nalezeného mezi základní školou a kostelem sv. Jana Křtitele. (Foto: Jakub Valášek, muzeum).

Vladislav Burian, archeolog Muzea Jindřichohradecka

SDH Kardašova Řečice

Sbor dobrovolných hasičů, který má v K. Řečici velmi dlouhou tradici, čítá v současnosti 70 členů. Dobrovolní hasiči se zúčastňují různých hasičských soutěží. Před pár lety bylo při sboru založeno i ženské družstvo, které má momentálně „přestávku“, neboť několik členek přerušilo tuto činnost z důvodu mateřství. Aktivní členky soutěží ve smíšených družstvech.

Před několika lety si sbor začal vychovávat i nejmladší generaci ve věku 6-15 let. Trénovat pod vedením Lenky Heřmánkové a Heleny Machové chodí 25 dětí. Ze soutěží, kterých se zúčastňují, vozí většinou velmi pěkná umístění. Jedna z takových soutěží (denní a noční) se koná každoročně i u nás. Této soutěže se zúčastňují družstva mužů, žen a dětí. Té poslední denní se zúčastnilo celkem 7 mužských a 1 ženské družstvo a to z Mnichu. Pořadí na prvních třech místech bylo následující:

1. Přehořov
2. K. Řečice
3. Vesce

Po odběhnutí všech dospělých se předvedly děti, bohužel pouze jen z našeho města. Tradicí se již stalo i konání noční soutěže. Té se i přes nepříznivé počasí zúčastnilo 10 týmů. Pořadí bylo:

1. Heřmanec
2. Lásenice
3. Vesce.

Po odběhnutí posledního družstva byly vyhlášeny výsledky a poté už k poslechu a tanci hrála kapela WEGGET. Tuto soutěž každoročně sponzoruje město Kardašova Řečice.

Dne 3. 9. 2011 se děti zúčastnily první mimokrajské soutěže. Soupeřem jim bylo 19 družstev. Děti ze sebe vydaly vše a vytvořily si nový rekord. Do budoucna je čeká spousta práce, neboť začnou soutěžit i na celostátní úrovni v soutěži „Plamen“. První část soutěže je čeká na začátku října.

Dobrovolní hasiči se však nezúčastňují jen soutěží. K jejich práci patří i výjezdy k živelným událostem – např. požárům, čerpání vody při záplavách, odstranění popadaných stromů. Jedním z největších výjezdů v poslední době byl nedávný požár historického pivovaru v těsném sousedství jindřichohradeckého zámku. Krajské operační a informační středisko HZS Jihočeského kraje vyhlásilo druhý stupeň poplachu a k zásahu okamžitě vyslalo profesionální jednotku ze stanice Jindřichův Hradec a svolalo jednotky SDH obcí Kardašova Řečice, Kunžak, Nová Včelnice a Lodhéřov. Celkem u požáru zasahovaly osádky 15 požárních automobilů, žebříku a plošiny, zasahujících hasičů bylo přibližně pět desítek.

Pokud Vás zajímá práce řečických dobrovolných hasičů, navštivte www.sdhkardasovarecice.estranky.cz. V případě dotazů můžete psát na sdhkardasovarecice@seznam.cz.

Rádi přivítáme nové členy z řad dospělých i dětí.

Lenka Heřmánková

Valtické cyklobraní

Kardašovořečický cyklistický tým vyrazil 17. - 18. 9. 2011 na 15. závod „Kola pro život“ do malebného jihomoravského vinařského městečka Valtice.

Závod se těšil opravdu velkému počtu přihlášených - celkem 1881 bikerů. Počasí nám tentokrát opravdu přálo, celý víkend byl slunečný s příjemnými teplotami okolo 27°C.

Sraz byl domluven na sobotní brzké ráno na řečickém náměstí, neboť cesta na Moravu je poměrně dlouhá. Kolem 10. hodiny jsme dorazili na místo, rychle doběhli pro startovací čísla a soukali se do „řečických stejnodresů“.

Místem startu bylo náměstí - nutno dodat opravdu hodně zaplněné díky téměř dvoutisícovce závodníků. Na startu stál i český mistr světa horských kol - Jaroslav Kulhavý.

Podél startovního koridoru přihlížely stovky diváků, kteří se postarali o perfektní atmosféru. Startovalo se ve dvou vlnách, aby nedošlo k ucpání tratě. Krátce před dvanáctou 1. vlna a pět minut na to 2. vlna.

Zdatnější bikeři z naší 17 ti členné party zvolili 51 km trasu, ostatní 28 km fitness. Jízda mezi vinicemi, novomlýnskými nádržemi a krásnou moravskou krajinou byla opravdovým cyklistickým zážitkem. Díky rovinatému profilu trati vypadá závod jednoduše, ale opak je pravdou. Tempo bylo vysoké a míst k odpočinku díky rovině velice málo. Někteří z našich řad nasadili opravdu vysokou laťku, jiní pojali závod trochu volněji-kocháním se krásou Lednicko-valtického areálu a projeli si závod tzv. na pohodu a na „občerstvovačce“ si místo rychlého vysrknutého drinku v klidu posvačili, ochutnali burčák a moravské koláčky. Otázkou je, zda tato varianta pojetí závodu není lepší.

Všichni jsme nakonec dorazili do cíle, přímo do nádherného zámeckého parku. A jak se říká: „Důležité není vyhrát, ale zúčastnit se“.

Atmosféra byla úžasná, stánky s burčákem v obležení, a tak jsme vydrželi v areálu do pozdního odpoledne. Pak již následoval přesun do místa ubytování v nedalekém Brodu nad Dyjí, kde jsme díky burčáku a vínku v místním sklípku poseděli do pozdních nočních hodin.

Druhý den proběhla návštěva Lednického zámku, projížďka na kole a v odpoledních hodinách návrat domů. Všem zúčastněným se víkend na Moravě moc líbil a příští rok si ho určitě rádi zopakujeme.

Za CT K. Řečice Markéta Dvořáková

Vážení čtenáři,

dovolte mi, abych vás se začátkem školního roku pozdravila za vedení školy. Nemusím zde asi připomínat, že jsem školu převzala v polovině července a že jsem bývalou šéfredaktorkou Jindřichohradeckého deníku, takže pro mnohé čtenáře tisku nejsem tak úplně neznámou osobou. Věřte mi ale, že není pro ředitele školy smutnějšího místa, než je o prázdninách opuštěná budova školy, a tak jsem moc ráda, že v přelomovém týdnu srpna a září zase ožila.

Jistě vás bude zajímat, co se s takzvaně novým „koštětem“ změnilo či změní. Na tomto místě chci proto připomenout, že jsme vstoupili do školního roku, v němž se musí provoz školy přizpůsobit výstavbě nové školní družiny. I přes dočasně stísněné prostorové poměry ale škola hledala a našla způsob, jak poskytnout zázemí pro výuku základní umělecké školy, dál se veřejnost může těšit na využití školní tělocvičny či posilovny za dosavadní ceny. Za vedení školy proto ráda slíbím, že „bojové“ podmínky při pohledu na rostoucí stavbu nové školní družiny rádi a s úsměvem ustojíme. Protože ale bude v okolí školy v souvislosti s výstavbou poněkud nebezpečno, ráda bych požádala zejména rodiče našich dětí, aby je, stejně jako my ve škole, poučili o nástrahách a úskalích a předešli tak spolu s námi možným úrazům.

Veřejnost by také měla v krátké době pocítit, že se jí škola chce přiblížit, a to hned v několika rovinách. Momentálně jsou v jednání nové webové stránky školy, které jsou zastaralé a rozhodně neodpovídají trendům současné doby. Věřím, že se podaří zrealizovat představy o tom, že veřejnost příště na webu školy najde nejenom povinně zveřejňované informace, ale bude moci prostřednictvím fotografií nahlédnout do aktuálního dění ve škole, nebo že rodiče třeba přes internet budou moci pro děti objednávat či odhlašovat obědy (zatím není do školní jídelny zaveden ani internet).

V plánu máme také několik projektů či projektových dnů. Začínáme hned v září, a to 30., kdy to bude podobně jako loni den věnovaný Evropskému dni jazyků. V době předvánoční bychom se rádi zapojili jarmarkem, následovat budou jarní sportovní dny a podobně. Celoročně ale bude škola fungovat v projektu Rozkvetlá škola. Za okna by se měly vrátit květiny, celkově by tomu měla odpovídat výzdoba školy, ale bystřejší čtenář jistě pochopí i další podtext. Samozřejmě bude pokračovat již loni osvědčený projekt Předškolák, na řadu přijde i první etapa projektu Peníze EU do škol a budování nové počítačové učebny.

Věřím, že škola najde ve svých záměrech podporu nejen u vedení města, ale i u rodičů, kde se již některé oblasti spolupráce se Sdružením rodičů začaly rýsovat. Tímto chci ale vyzvat i vás ostatní. Máte-li nějaké nápady, připomínky či v plánu akce, kde byste mohli školu potřebovat, neváhejte mne kontaktovat. Neslíbím vám, že vše bude možné zrealizovat, ale slíbím, že se tím budu zabývat.

Hezký školní rok nám všem!

Ing. Jana Hýbková, ředitelka školy
Tel.: 384 383 077, 774 184 154

Prvního září poprvé ve škole

Probudil jsem se brzy ráno, potichu jsem vyklouzl z pelíšku a utíkal za mamkou a tatškou do ložnice. Tahal jsem mamku za ruku a volal. „Mami, mami, zaspali jsme, přijdu pozdě do školy!“ Maminka se protáhla, očima zkontrolovala budík, usmála se a řekla mi: „Neboj se, je ještě hodně brzy, škola je zamčená.“ Uklidnil jsem se, mamce mohu věřit na sto procent. Pomáhal jsem připravovat snídani – bábovku s kakaem, abychom opravdu vyšli včas. Tatka nezapomněl na foťák. A už stojíme před školou a já vedu rodiče do třídy, kam jsem chodil na Předškoláka. Sedl jsem si do lavice a hledal kamarády z mateřské školy. Už je vidím, přichází Adam, Honzík, Nikolka a další. Ve všech lavicích sedí děti, okolo stojí rodiče, paní učitelka si vypráví s rodiči. Vůbec se nezměnila, dobře si ji pamatuji. Budeme i dneska hrát nějakou hru? Najednou se ozval zvonek, začíná opravdové

vyučování. Pozdravili jsme se a představili s paní učitelkou. A už vyprávíme, kde jsme byli o prázdninách. Do školy se těšili všichni, hlásíme se. Začínáme počítat, dokážeme vše. Paní učitelka nám dává různé hádanky, ptá se nás na pohádkové postavičky a nakonec si vyzkoušela i mamku s tatškou. Uměli, ale do školy už chodit nemohou. Přivítala nás také paní ředitelka Ing. Jana Hýbková s panem starostou MVDr. Petrem Nekutem, který nám přinesl malý dárek. Prohlédli jsme si Živou abecedu, dostali od paní učitelky tašku dárků a první den ve škole končí. Těším se na zítřek, co mě asi čeká?

Znáte nás, předškoláky? Jestli ne, představíme se:

1. Bartošová Iveta
2. Bašta Adam
3. Čápová Andrea
4. Fialová Eliška
5. Fittl Adam
6. Frýdlová Marie
7. Janák Radim
8. Jiříková Michaela
9. Kamešová Lucie
10. Koranda Jan
11. Landsteinová Jana
12. Marsová Eliška
13. Másílková Nikola
14. Michenková Nikola
15. Musilová Markéta

16. Novák Daniel
17. Palataš Jan
18. Pán Matěj
19. Pivcová Žaneta
20. Pravda Václav
21. Rýparová Michaela
22. Sekelská Barbora
23. Svobodníková Eliška
24. Štroufová Nikol
25. Toman Adam
26. Tomšů Karolína
27. Vašek Ondřej
28. Vránek Daniel
29. Žák Matěj

Přeji si, abychom ve škole hráli hodně her a soutěží, abych dostával jedničky, občas může být i nějaká dvojka (to říká tatka s mamkou). Snad zažijeme i nějaké dobrodružství. Těším se na hodné paní kuchařky, které prý vařily i samotnému králi. Můžu tomu věřit? Brzy se přestěhujeme do nové školní družiny.

Těším se moc a moc na všechno nové, co nás čeká. Brzy budeme umět číst, psát, počítat a také mluvit anglicky. Opravdu, nevěříte? Držte nám prosím na naší školní cestě pěti.

Loučí se Váš prvňáček s paní učitelkou PaedDr. Milenou Zikešovou

Nově vybavená kuchyně v mateřské škole

Vážení čtenáři, dovoluji mi, abych Vás informovala o rekonstrukci naší školní kuchyně, která proběhla v červenci letošního roku.

Jak již bylo zveřejněno v minulých vydáních, v září roku 2010 byla navýšena kapacita mateřské školy na 105 dětí z důvodu velkého zájmu rodičů o předškolní vzdělávání. Na vybavení prostor nové třídy jsme využili prostředky, které jsme získaly z grantu Jihočeského kraje.

Co se však stalo nevyhovující, bylo vybavení školní kuchyně. Během posledních let jsme se snažili získat finance na nové kuchyňské nerezové stoly a drobné vybavení. Ale spotřebiče, jako byl dvouplášťový elektrický kotel, elektrický sporák a elektrické cukrářské trouby zůstávaly původní. Byly velmi energeticky náročné, nevyhovovaly současným hygienickým normám, byly jednoúčelově zaměřené a nevyhovovaly ani z hlediska současných norem zdravého stravování. Proto jsme ve spolupráci s městským úřadem požádali o grantový program vyhlášený Jihočeským krajem, s názvem „Opravy a rekonstrukce mateřských škol, výstavba a rekonstrukce zařízení pro děti do tří let věku.“

Cílem projektu byla optimalizace energetické spotřeby a vyhovění hygienickým normám. Projekt počítal s doplněním kuchyně o konvektomat a varné centrum.

Z grantu Jihočeského kraje, schváleného 19. 4. 2011, jsme získali 350.000 Kč. Tato částka byla 60 % z celkové ceny spotřebičů, 593. 952 Kč. Spoluúcast Města Kardašova Řečice byla 40%, což činilo 243. 952 Kč.

Za již zmíněnou sumu jsme mohli pořídit plánované spotřebiče. Poptávkové řízení vyhrála firma In-Gastro s.r.o., která dodala již zmíněný konvektomat, přístroj, který velmi ekonomicky, s nízkou spotřebou energie a vody, vaří, peče i smaží. Varné centrum zajistí též velmi rychlou a energeticky úspornou přípravu jídel. Paní kuchařky byly seznámeny s novou technologií vaření a byly proškoleny firemním kuchařem.

31. 8. byla školní kuchyně slavnostně otevřena za přítomnosti zástupců Jihočeského krajského úřadu, zástupců Města Kardašova Řečice, členů Rady školy a zaměstnanců ZŠ a MŠ.

V současné době již kuchyně funguje při plném provozu. Jídla, která se zde vaří, jsou stejně chutná jako dřív a navíc jsou připravována zdravě, podle současných požadavků stravování.

Jsem velmi ráda, že jsme prostředky na realizaci projektu získali a mohli jsme tak přispět k zlepšení podmínek stravování pro naše nejmenší, na kterých nám velmi záleží.

Mgr. Dana Machová
zástupkyně pro MŠ

Ředitelství Základní školy a Mateřské školy Kardašova Řečice
zve děti od dvou let věku a jejich rodiče na

„Hravá odpoledne v mateřské škole“,

která budou probíhat každý čtvrtek od 16.30 do 17.30 hod.

ve třídě Dráček.

Podrobnější informace poskytne Mgr. Dana Machová

Tel. 384 383 034, 724 5912 038

I hřbitovy mají svoji historii

Ještě před pár lety, než došlo k vydláždění pěšiny vedoucí podél plotu farní zahrady, objevovaly se na ní po větších deštích úlomky kostí. Nepatřily žádným domácím zvířatům, byly to pozůstatky lidí, kteří žili v Řečici dávno před námi, pro leckoho z dnešních obyvatel dokonce jeho přímých předků. Ve středověku se totiž hřbitovy zakládaly kolem kostelů.

O tom středověkém řečickém se moc dokladů nedochovalo. Jeho centrum leželo nejspíš právě v místech současné farní zahrady. Ze 17. století jsou již doklady o tom, že celý hřbitov byl obezděný a patřila k němu i kostnice, kterou musel místní občan Pavel Syrový opatřit krovem a pobýt šindelem za to, že se roku 1659 dopustil v opilosti krádeže. V některých městech bývali významní místní občané pohřbíváni přímo v areálu chrámu. Žádný takový hrob však v řečickém kostele není. Jako zajímavost bych mohl jenom uvést, že se v něm nachází truhla s ostatky svatého Ovina mučedníka, světce, o němž se však ani jedinému z řečických farářů, včetně současného P. Jana Špačka, nepodařilo zjistit nic bližšího.

Hřbitovy zřizované v sousedství chrámů mívaly ovšem nedostatečnou rozlohu (stačí si jenom představit, jaké potíže asi nastaly s pohřbíváním mrtvých během válek, hladomorů či epidemií), a tak časem docházelo i k tomu, že povrch pohřebišť někdy vysoko převyšoval úpatí kostelních budov. V 18. století se pak v důsledku rozvoje lékařských věd začalo více dbát též na hygienu. V habsburské říši se proto pozdější pokrokový císař Josef II. ještě za života své matky Marie Terezie zasazoval o to, aby byly hřbitovy umísťovány na pozemky ležící mimo obecní zástavbu.

Z tohoto důvodu byl i v našem městě zřízen na konci Hradní ulice nový hřbitov. K jeho vysvěcení došlo roku 1772, přičemž původní pohřebiště úplně zaniklo až po požáru kostela roku 1814. Na rozdíl od něj je druhý řečický hřbitov dodnes

částečně zachován a slouží dnes jako parčík. Bohužel vandalové nenávratně poškodili i některé zbylé náhrobky i ten nejceněnější, opatřený přístřeškem, nad hrobem matky faráře Karla Halíka, Marie (zemřela v roce 1846 a dožila se na svou dobu úctyhodných 91 let), počmárali je vulgárními nápisy, sotva však zvoucí staršího občana k odpočinku. Na hřbitově, nazývaném dnes "starý", nechyběla ani kostnice, ta byla ovšem později nahrazena zděnou márnicí (umrlčí komorou), která sloužila také jako pitevna.

V časech, kdy počet řečických obyvatel vzrostl až na dva a půl tisíce, však přestal vyhovovat i tento hřbitov, a obecní radní se proto rozhodli pro založení již třetího řečického hřbitova, a to přímo v sousedství druhého. Byl vysvěcený

1. listopadu 1911, tedy před 100 lety. Naskytá se ovšem otázka, je-li současný hřbitov skutečně třetí, anebo svým způsobem vlastně čtvrtý. V druhé polovině třicátých let byl totiž rozšířen o terasovitou část nad márnicí (upřímně řečeno donedávna jsem o tom vůbec nevěděl, a tak můj vděk patří panu Vodrážkovi z Pleší, který mě na to upozornil). Spodní část současného hřbitova byla zřízena nákladem 30 000 korun (v tehdejší době šlo o značný finanční obnos). V místech, kde se křížily hlavní pěšiny, byl vztyčen kříž a na márnici později umístěn kalich a nápis "Bůh láska jest.", čímž byly splněny i nároky místních vyznavačů českobratrské církve, jichž bylo po 1. světové válce na 450.

Každý hřbitov prochází během svého využívání mnoha proměnami, což platí i pro ten řečický. V posledních desetiletích výrazně ubylo litinových křížů, změnila se podoba náhrobků, došlo ke zrušení oddělení dětských hrobů, nacházejících se vlevo pod márnicí, pro něž byly charakteristické malé pomníčky, na nichž zemřelé dítě symbolizovala mrtvá bílá holubička. V horní části hřbitova přibývá hrobů řeholnic Kongregace Školských sester de Notre Dame, založené roku 1833 v Německu, jejichž řádová jména vydechují zvláštní nadčasovou poezii. U zdi horní části bylo zřízeno kolumbárium. Za bezděčný symbolický akt k připomenutí 100 let trvání hřbitova lze považovat úpravu místa se zrušenými hroby nad boční branou v rozptylovou loučku, které dominuje žulový blok dovezený z dešenského lomu.

Změnami prošly i obřady spjaté s loučením se zemřelými. Už jen my starší si vzpomeneme na pana Vojtu, který z kozlíku velkého smutečně zbarveného a vyzdobeného pohřebního vozu kočíroval pár koní s černými chocholy na hlavách. Stále více nebožtíků je zpopelňováno v krematoriích, pohřbívání do země se stalo spíše výjimkou. Bohužel tím však vzrostla i neúcta k mrtvým, což dokládá mimo jiné i to, že v naší republice si pozůstalí třetinu uren vůbec nevyzvednou z pohřebních ústavů.

I když vím, že každý lidský život má svoji osobitou hodnotu, přece jen mi to nedá, abych se nezmínil o několika významnějších jedincích pohřbených na řečickém hřbitově. Najdeme tu hroby hispanisty Jaroslava Kuchvála, svého času našeho velvyslance v Brazílii a v Mexiku, Karla Pecha, odborníka v oblasti lingvistiky, neurofyzologie a příbuzných oborů, Jaroslava Stáry, kdysi hojně publikujícího malá zamyšlení a povídky v tiskovinách spjatých s Čs. stranou lidovou, ale i v krajanských časopisech v zahraničí, hudebního skladatele Františka Čecha, regionálního historika Bartoloměje Vítý či Václava Kořínka, bojovníka od Tobruku. A ve výčtu bychom mohli pokračovat...

Řečický hřbitov je prostorný, není tu jen samý kámen a beton. Svoje místo tu nachází také příroda. Mezi hroby roste běžná luční, resp. travníková květena, vyskytují se zde však i specifitější druhy bylin. Těm, kteří mají lem kolem hrobu vysypaný pískem, ztrpčuje život rosička lesklá, nižší, do všech stran rozježená tráva s úzkými klásky, ze skleníků mezi hroby proniká drobný žlutokvětý plevel šťavel růžkatý, příbuzný známého lesního "zaječího jetele" - šťavele kyselého. Hroby umístěné při zdi pod větvemi lip přelézají už od časného jara červenočerně zbarvené ploštice ruměnice pospolné, živící se především lipovými semeny. Z obratlovců jsou tu běžné ještěrky obecné, ale i někteří ptačí pěvci, z nichž je nutné zmínit především rehka domácího ("čermáka"), opeřence původně sídlícího ve skalách.

Ve všech dobách musely mít hřbitovy své správce. Nejprve spadaly pod fary, později se o jejich provoz a údržbu začaly starat obce. I řečický hřbitov je třeba pravidelně ošetřovat - zajišťovat rozvod vody, sekát trávu, odvážet odpad z hrobů, ale také - jakkoliv to zní v souvislosti se smrtí podivně - dbát o jeho další rozvoj, což bude v dohledné době kupř. znamenat rozšíření kolumbária o dalších 27 schránek. A kolik hrobů že se vlastně na našem hřbitově nachází? Podle sdělení paní Šaškové z Městského úřadu je jich v současné době evidováno 1.084.

Postskriptum: Každého, kdo aspoň trochu zná okolí Kardašovy Řečice, nejspíš zarazí, že jsem se ve svém článku nezmínil ještě o jednom místním hřbitově, totiž o židovském. Protože však redakci ŘZ velkoryse poskytl svůj vysoce odborně fundovaný text o historii řečických Židů pracovník Židovského muzea v Praze Jiří Fiedler, mj. autor ceněné publikace Židovské památky v Čechách a na Moravě, jakož i Encyklopedie židovských obcí, sídlišť a památných míst na území ČR, nechtěl jsem amatérsky duplikovat informace a předávám slovo raději jemu.

Jan Frolík

Židovská obec v Kardašově Řečici (Naše dny se naplnily – Z historie Židů v jižních Čechách)

Vývoj jihočeské Kardašovy Řečice sahá do dávné minulosti a byl poměrně složitý. Původní (snad už trhovía) osada Řečice, ležící při stejnojmenném potoce na křižovatce dvou obchodních cest, byla v roce 1267, při dělení jindřichohradeckého panství, rozdělena na dvě části. Každá z těchto částí nadále patřila jiné vrchnosti a po více než dvě století se vyvíjela (i po urbanistické stránce) samostatně. Už někdy koncem 13. století a na počátku 14. století se takzvaná Horní strana (na západním, pravém břehu Řečice, tj. dnešní „jádro“ města s větším náměstím a radnicí) i Dolní strana (na východním, levém břehu, se zámek, kostelem a menším náměstím) staly městečky. Teprve kolem roku 1490 byla obě městečka spojena do jediného administrativního celku, který se pak od 16. století začal nazývat (podle rybníka Kardaše a z něho vytékajícího potoka) Kardašova Řečice. Neopevněné městečko pravděpodobně nikdy oficiálně nezískalo městský titul, ale od 2. poloviny 19. stol. byla Kardašova Řečice i v

úředních materiálech označována jako město. (*Redakce ŘZ podotýká, že městská práva byla Řečici udělena již v roce 1407.*)

Není známo, kdy se v Kardašově Řečici usadila první židovská rodina, je však možné, že sem už v předhusitských dobách zasahovaly aktivity jindřichohradeckých židovských obchodníků. V Jindřichově Hradci je totiž doloženo nejstarší židovské osídlení k roku 1337, v dalších místech v širším okolí jsou židovští obyvatelé zaznamenáni až mnohem později: roku 1570 v Soběslavi, roku 1583 v Deštné, před rokem 1650 v Myslkovicích, na konci 17. století v Přehořově a Tučapech, na počátku 18. století v Nové Včelnici, ke konci 18. století v Mezimostí, Lomnici nad Lužnicí, Stráži nad Nežárkou a Třeboni.

Hypotetickou (zatím nedoloženou) přítomnost židů v Kardašově Řečici naznačuje privilegium Jana staršího z Hradce, vydané roku 1407 pro jeho pravobřežní městečko (Horní stranu) a týkající se práv a povinností všech obyvatel, „ať jsou křesťané, nebo židé“. První konkrétní údaj, týkající se řečického židovského sklenáře jménem Khacal, pochází ale až z roku 1601. Podle materiálů Berní ruly, která podrobně mapovala stav Čech po třicetileté válce, žil roku 1654 v městečku podomní obchodník Izák Aron se dvěma dospělými syny, tedy 1-3 rodiny (formulace zápisu není jednoznačná). V následujících letech židovské osídlení zřejmě zvolna vzrůstalo, protože o půl století později, roku 1702, žilo na řečickém panství (tj. především přímo v městečku) už 31 židů ve věku nad 10 let, kteří tvořili asi 2,4 % všech obyvatel panství. Není však známo, ze kterých mateřských obcí (českých, rakouských nebo moravských) sem židovské rodiny postupně přicházely. Spolehlivější demografické údaje, týkající se přímo Kardašovy Řečice, pocházejí teprve z pozdějších, přesnějších sčítání. Židovské osídlení městečka početně stoupalo až do poloviny 19. století, kdy v souvislosti s občanským zrovnoprávněním židů začala jejich stále výraznější migrace do velkých měst. V Řečici většinou zůstávali jen staří rodiče, kdežto příslušníci mladších generací (často už s vyšším vzděláním a kvalifikací) hledali uplatnění jinde. Percentuální podíl židů v řečické městské populaci přitom zaznamenal dva vrcholy: v první třetině 18. století a pravděpodobně těsně před zrovnoprávněním (cca 1848-49).

Vývoj židovského osídlení:

1714:	10 rodin, 48 osob (tj. 8,6 % všech obyvatel)
1783:	nejméně 15 rodin s 51 dětmi
1811:	nejméně 15 rodin
1840:	136 osob, 25 rodin (6,6 %)
1849:	120 osob, 25 rodin (cca 5,0 %)
1880:	100 osob (4,0 %)
1890:	64 osob (2,4 %)
1900:	52 osob (1,9 %)
1910:	32 osob (1,2 %)
1921:	22 osob (0,9 %)
1930:	20 osob (0,7 %)

Až do vzniku Československé republiky byli židé v převážně katolické Kardašově Řečici zdaleka nejpočetnější náboženskou menšinou. Evangelíci v této době nikdy netvořili ani 0,3 % obyvatel města.

První **příjmení** jsou mezi řečickými židy doložena v 70. letech 18. století, od r. 1788 pak musela mít stálé příjmení (a to v německé podobě) každá rodina. Na přelomu 18.-19. století se tak ve městě objevují např. jména Bondy, Feigl, Fischer, Fischl, Gottlieb, Grünwald, Hermann, Hönig, Kollmann, Kopperl, Kramer, Ohrenstein, Rabl, Stein, Stern, Trost a Wozasek. Mnohá z těchto příjmení se tu potom udržela až do 20. století.

Jazykem velké většiny zdejších židovských rodin byla pravděpodobně už v 1. polovině 19. století čeština. V publikovaných výsledcích sčítání lidu od roku 1880 zcela převládá jako přiznaný obcovací jazyk, ale už od obecních voleb konaných v roce 1850 byli židé také členy městského zastupitelstva s českým jednacím jazykem.

Podobně jako v jiných židovských komunitách i v Řečici byl **obživou** téměř všech rodin obchod. Např. v 18. století zde převažovali podomní obchodníci, kteří prodávali hlavně po okolních vesnicích drobné kramářské a střížní zboží (především plátno), případně vykupovali staré hadry (pro papírenskou výrobu), kožky, peří apod. Nemnoha povolenými řemesly se zabývali např. řezník, sklenář a mydlář, vdovy živily své rodiny šitím. Výjimečně byla některá rodina bez možnosti jiné obživy odkázána jen na solidaritu sousedů nebo žebrotu (např. podle sčítání z roku 1783). V 1. polovině 19. století si už směli i židovští obchodníci zřizovat v městečku stálé prodejní krámy, takže roku 1845 jim zde patřily tři ze čtyř obchůdků se smíšeným zbožím (Herrmann, Kollmann a Stein), všechny umístěné mimo židovskou čtvrť. Tradičním židovským povoláním téměř na všech panstvích bývalo vinopalnictví-výroba pálenky v pronajaté vrchnostenské vinopalně. Vinopalník (který byl často nejzámožnějším, a proto i daněmi nejzatíženějším členem židovské obce) je doložen také v Řečici nejpozději od 2. poloviny 18. století do roku 1870. V 19. století pocházeli z řad židovské obce také zdejší mýtný (nájemce silničního mýta), majitel tkalcovské dílny, výrobce vaty, provozovatel loterijní sběrný a lékaři, na konci 19. století tu vídeňský podnikatel L. Epstein zřídil dokonce továrnu na hedvábné látky s přibližně 350 zaměstnanci (výroba v tomto závodě však byla zastavena už roku 1904).

Údajně od 1. poloviny 17. století byla Kardašova Řečice sídlem nepočetné **náboženské obce** s modlitebnou v obytném domě a s vlastním hřbitovem, k níž patřily i jednotlivé rodiny rozptýlené v širším okolí. Nejpozději od 18. století měla vzrůstající obec už pevnou organizační strukturu s voleným představenstvem, rozpočtem, sociálními institucemi (např. špitálem a pohřebním bratrstvem), zaměstnávala učitele, správce špitálu a později i duchovního. **Matriky** narozených, oddaných a zemřelých byly založeny v roce 1784 a jejich zápisy sahají až do let 2. světové války. Poslední **stanovy** náboženské obce pocházejí z roku 1896 (a dodatek ke stanovám je datován rokem 1897), tedy už z doby jejího početního úpadku. Není však vyloučeno, že navazují na nějaké starší stanovy, jejichž text se nedochoval.

Rozsah územní působnosti řečické náboženské obce se měnil. Původně snad zahrnovala jen řečické panství, po roce 1848 území celého třeboňského okresního hejtmanství, od konce 19. století už jen tehdejší veselský soudní okres (kromě vlastního města Veselí nad Lužnicí). Proto k obci až do jejího zániku patřili

věřící i z poměrně vzdálených městeček a vsí - např. z Dráchova u Soběslavi, z Mezimostí nad Nežárkou, a dokonce z Dolního Bukovska, ležícího mezi Veselím a Týnem nad Vltavou. Početně stále slábnoucí náboženská obec v Kardašově Řečici formálně existovala až do roku 1942, kdy byla spolu s ostatními regionálními židovskými obcemi nacisty rozpuštěna.

V době **nacistické okupace** bylo (po postupném zbavení svobody pohybu, občanských práv a majetku) v dubnu 1942 deportováno 15 obyvatel města, postižených tzv. norimberskými rasovými zákony, do terezínského koncentračního tábora a v říjnu je následovala další tříčlenná rodina. Pravděpodobně už dříve (snad po zatčení) se dostal do Terezína ještě jiný řečický občan židovského vyznání. Pět starších a nemocných mužů zemřelo přímo v Terezíně, ostatní deportovaní byli z Terezína odvezeni většinou ještě v roce 1942 do různých vyhlazovacích táborů nebo ghatt na okupovaném polském území (Izbica, Lublin, Osvětim, Treblinka, Varšava), kde všichni bez výjimky zahynuli. - Mezi 19 obětmi nacismu byli členové rodin Hönigovy (5osob), Kesslerovy (2), Ledererovy (4), Rablovy (2), Sonnenscheinovy (3) a tři jednotlivci (paní Goldšmílová, pan Herrmann a pan Weiner). Nejstarší z deportovaných byla 89letá paní Ludmila Rablová, nejmladší byl jednoroční Jiří Lederer.

Období nacismu přežila v tzv. smíšeném manželství jen paní Marie Hönigová-Krátká, která byla po osvobození a až do konce života členkou českobudějovického synagogálního sboru. Po pohřbu paní Krátké v roce 1965, který byl posledním pohřbem konaným na řečickém židovském hřbitově, se její manžel, pan Václav Krátký, stal dobrovolným správcem tohoto hřbitova a po dalších dvacet let se staral o jeho údržbu.

V čele představenstva (výboru) náboženské obce stál vždy volený **představený** (v moderní době **předseda** nebo **starosta**), obvykle jeden z nejváženějších mužů, způsobilý k jednání se světskými úřady. Jménem však prozatím známe jen šest těchto funkcionářů: v roce 1777 to byl Izák Kašpar, v roce 1784 Izák Kollmann, v letech 1856-58 a 1863-66 Moritz Lieblich (majitel výrobní vaty a tkalcovny), do roku 1881 obchodník Bernard Rabl, od roku 1881 JUC. Filip Herrmann a v letech 1906-30 MUDr. Filip Rabl.

Bohoslužby v synagoze či modlitebně řídí většinou duchovní s nižším teologickým vzděláním, zvaný **kantor** (hebrejsky chazan, česky dříve nazývaný předříkávač, předzpěvák apod.), který býval většinou i učitelem náboženství. V archivních pramenech se dochovala jména jenom několika řečických kantorů: od roku 1708 tuto funkci zastával Josef Michal, od roku 1786 Veit Wolf, od roku 1789 Anselman, od roku 1793 Abraham Fischl (který byl současně rabínem), od roku 1802 Aron Trost, od roku 1810 Salamon Fried. Snad od roku 1835 až do roku 1891 plnil úkoly kantora místní rabín Lazar Benesch a po něm Samuel Rabl,

po jehož úmrtí v roce 1916 už zůstala náboženská obec bez vlastního synagogálního kantora.

Nejvyšší duchovní a soudní autoritou v židovské obci býval **rabín**, absolvent vyšší teologické školy. Vydržovat si rabína (většinou rodáka odjinud, vybíraného konkurzním řízením) však mohly jen početnější a bohatší obce. Proto nacházíme v dějinách mnoha náboženských obcí často i dlouhá období s neobsazeným rabínským místem. V řečických matrikách se vyskytují jména pouze pěti rabínů: roku 1787 tento úřad zastával David Mandl nebo Mendl, roku 1792 Abraham Fischl nebo Fischer, působící současně i ve funkci kantora, roku 1795 Joachim Deitschmann a nejpозději od roku 1837 až do své smrti v roce 1891 Lazar (Eleasar) Benesch. Později už Kardašova Řečice vlastního rabína neměla, v případě potřeby sem dojížděl obvodní rabín z Jindřichova Hradce.

V letech 1810-15 působil nejen v Řečici, ale také v širokém okolí jako tzv. **mohel** (zkoušený odborník provádějící obřizku novorozených chlapců) Isak Kollmann z Kardašovy Řečice. Obřizka je nezbytným předpokladem příslušnosti k židovské náboženské komunitě, takže o zručné mohely byl po celý rok zájem i v obcích značně vzdálených od jejich bydliště. Nejčastěji však v Řečici obřezávali místní kantoři nebo učitelé náboženství, případně rabíni.

Jiří Fiedler

(pokračování v příštím čísle ŘZ)

O lidech a jejich vztahu ke zvířatům

Mezi množstvím knižních titulů, které jsou věnovány živočišnému světu - jedná se především o atlasy zvířat (paradoxně velmi často dávno vyhynulých dinosaurů), chovatelské příručky, ale i svazky vydávané z ryze komerčních důvodů, líčící přírodu jako tržiště senzací - objeví se jen tu a tam také díla vysoce odborně fundovaná, která jsou pro rozvoj tuzemského biologického bádání nesporným přínosem, ale dokážou přitom mnohé sdělit i laikovi jen trochu obeznámenému s pojednávanou problematikou.

Užil-li jsem v předchozím odstavci přívlastku "biologického" není to v případě nové, před pár dní vydané knihy Stanislava Komárka, jehož můžeme o víkendech a prázdninách často potkávat v ulicích Řečice, Ochlupeň bližní (Academia 2011) úplně přesné. S. Komárek v ní sice operuje s řadou poznatků z nejrůznějších biologických (úžeji zoologických) oborů (prim tu hraje především etologie čili věda o chování živočichů), publikace čítající přes 250 stránek je však věnována i člověku. Musím ovšem podotknout, že především ve specifických situacích, a to v jeho vztazích ke zvířatům. Jeden z nejznámějších profesorů Karlovy univerzity a zároveň známý autor esejů i úspěšný prozaik a básník tu přesvědčivě dokazuje, že je důkladně obeznámený rovněž s tématy, jimiž se zabývají společenské vědy. Ne nadarmo má jeho nové dílo podtitul *Zvířata v kulturních kontextech*.

V očích, resp. v mysli člověka zvířata nikdy nepředstavovala jen jakési životním nábojem obdařené objekty, které stačí pouze nezúčastněně pozorovat, popřípadě účelově využívat jejich masa, kůže, tažné síly atp. Už lidová slovesnost

obdařila v pohádkách, příslovích, náboženskými představami inspirovaných formulích a jiných útvarech mnohé zástupce pozemské fauny vlastnostmi, které objektivně vzato příslušejí mnohem více samotnému člověku než jeho ochlupeným (ale i opeřeným, ošupinatějším...) bližním. Protipól takového naivního, ale v rámci daných kultur mnohdy smysluplného přístupu, ztělesňuje moderní věda. Jenomže... ani ta dosud nenašla na řadu otázek souvisejících zejména s chováním zvířat stoprocentně uspokojivé odpovědi, a tak se i vysokým stupněm racionality obdaření učenci mohou stále jen dohadovat, jsou-li si kupř. zvířata vědoma sama sebe, či nikoliv. A že potom i oni mohou bezděčně projevit tendenci posuzovat živočichy podle člověka je nasnadě.

Profesor Komárek nás ve své nové práci (sám ji označuje jako hypertext tvořený tematicky propojenými eseji), provází lidsko-zvířecími vazbami napříč staletími i kontinenty (dlužno podotknout, že kapitoly o Indii zpracovala Hana Nováková). O jejím zaměření vypoví to nejzákladnější už obsah na prvních stránkách. Namátkou vybírám: *Jazyk u lidí a zvířat, Zvíře a smrt, Zvíře a hřích, Zvířata ve starém Egyptě, Zvíře posvátné a zvíře nečisté, Povaha domestikace, Přítel nejbližší, Zvířata a lidská sexualita, Lov jako fenomén, Zvířata a medicína., Problém antropomorfismu - jsme či nejsme jako oni?...*

I v případě poslední publikované Komárkovy knihy může čtenář jen žasnout nad tím, jak obrovské kvantum dílčích informací dokázal autor nahromadit, a přitom je všechny organicky pospojovat v celek poskytující nadčasový vhled do problematiky vztahů člověka k přepestrému světu pozemské zvířeny. Jako všechny předchozí svazky vzešlé z jeho tvůrčí (v badatelském i literárním smyslu) dílny se i ten právě vydaný vyznačuje navíc bohatým jazykem, odlehčeným místy osobitým, jemně ironickým humorem. Ochlupené bližní lze tedy bez výhrad zařadit mezi ono nepřiliš rozsáhlé množství titulů, které posunují poznávání přírody, ale v tomto případě skrze ni i člověka - ostatně do značné míry též živou přírodninu - ke vzdálenějším, nezasvěcenci dosud utajeným horizontům.

Jan Frolík

Kosmetické služby

Adéla Dvořáková

Kyslíková kosmetika

Kosmetické ošetření koncentrovaným kyslíkem, který se pod tlakem vstříkuje do pleti. V pokožce dochází k rychlé obnově buněk a pleť je jemnější, vypjatější a drobné vrásky se vyhladí.

Kyslíková terapie

Je inhalování koncentrovaného kyslíku pomocí nosních brýlí. Kyslík zklidní a ustálí nervový systém, zlepšuje obranyschopnost organismu, pomáhá při onemocnění plic a průdušek, posiluje zrak a zpomaluje proces stárnutí.

Kosmetické služby Adéla Dvořáková, Denisova 629, Jindřichův Hradec 37701, tel:775 085985, a.j.dvorakovi@seznam.cz, www.kosmetickesluzbyjh.cz

Nabízím

vedení účetnictví, daňové evidence, DPH a mezd, včetně komunikace s úřady. Praxe 10 let v účetní firmě. Telefon: 602 252 213, e-mail: ucetnictviet@seznam.cz.

SŠ, nekuřák a téměř abstinent středních let, s pozitivními hodnoceními z minulosti, s několika rekvalifikačními kurzy vztahujícími se k administrativě a se solidními znalostmi v jazyce slovenském, ruském, anglickém i německém, hledá vhodné a důstojné zaměstnání v Kardašově Řečici či okolí. Telefon: 721 452 304.

SEMPRA Mažice přijímá objednávky na **krouhané zelí**, dále nabízí brambory a zeleninu na zimní uskladnění (**mrkev, petržel, zelí, kapusta**).

Prodej: pondělí – pátek: 8.00 – 14.30 hodin

sobota: 9.00 – 11.00 hodin

Bližší informace: telefon 381 580 038

mobil 607 674 454

Krouhané zelí prodáváme do 10. 10., prodej zeleniny je do konce října.

Prodej kuřic v úterý dne **4. 10. 2011** v drůbežárně v Jindřichově Hradci – Jiráskovo předměstí od **7.00 do 9.00** hodin, **cena je 125,- Kč/1 ks.**

Pouze na záznam.

Telefon: **384 323 327** nebo **384 323 293.**

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905.

Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma,
Jitka Vondrková, František Beneš